

EL SOL I ELS ESPERITS.



Data: Del 6 de novembre de 2007 al 3 de febrer de 2008.

Lloc: Centre de Documentació i Museu Tèxtil.

Descripció: El vestit i l'abillament de les minories ètniques de la Xina és el medi d'expressió fonamental en unes cultures on les tradicions no estan escrites

Al sud-oest de la Xina hi viuen desenes de minories ètniques, que es distingeixen de la majoria de la població xinesa –l'ètnia “han”- per les seves cultures, llengües i característiques físiques. La seva presència està documentada des de fa mil·lenis a la Xina septentrional, sobretot en la conca del riu Groc. Però a mesura que els “han” han esdevingut poderosos, moltes d'aquestes minories han estat refusades.

Les noves terres on s'han instal·lat són poc acollidores. El clima, semi-tropical, càlid i humit, afavoreix les epidèmies. Els llocs són muntanyosos i els sòls, improductius i en pendent, fan l'agricultura molt difícil. Aquestes condicions geogràfiques han fet impenetrables aquests espais als poders centrals i els ha permès de preservar les seves cultures i tradicions fins avui

La majoria d'aquestes ètnies no han conegut cap sistema d'escriptura. En aquest context, el vestit i l'abillament han pres una dimensió social i cultural de primer ordre: cada tribu, cada poble i fins i tot cada família es distingeix per una gamma original de colors, motius, estil i tècnica utilitzats en la decoració dels seus vestits

Dong, el poble de color anyil.

Són originaris de la part sud del Iang-Tsé. A mesura que les conquestes dels Han meridionals forçaven successives migracions dels antics Yuen, es van anar barrejant amb les tribus dels llocs on s'establien i van separar-se en cent tribus, una dels quals es considera que va ser l'avantpassada dels Dong

Els motius brodats en les robes pot ser que s'hagin transmès de generació en generació durant més de dos mil anys; són temes geomètrics als que s'atribueix un poder misteriós, com ara l'esvàstica inversa, l'espiral, les plantes, el pou, les aus, els insectes... Les faixes per a portar el nadó a l'esquena estan brodades amb aquests motius per tal de protegir-lo

Miao i Yao, la flor de l'ètnia.

La majoria dels *Miao*, que cultivaven arròs en terrenys plans, va haver d'internar-se a les muntanyes com a conseqüència de les repetides rebel·lions contra les dinasties Ming i Qin.

Cada clan té una manera de vestir. Quan no hi ha feina al camp, les dones filen, teixeixen, tenyeixen i broden. Entre els dissenys més freqüents hi trobem el drac -que porta la fecunditat als cereals-, l'au-com objecte de fe- i la papallona, considerada com a avantpassat.



Yao: són considerats descendents de la tribu salvatge Wuling, igual que els Miao. Com ells, decoren amb brodats les robes d'anyil, però els seus dissenys són més plans i geomètrics.

Zhuang: són la més nombrosa de les cinquanta-cinc minories ètniques de la Xina. Van ser influïts per la cultura Han, l'empremta de la qual s'observa en els dissenys dels brodats. Coneixen el brocat des de l'era Tang i l'era Zhou.

Bouyei: també es consideren part dels Zhuang, i hi comparteixen la llengua i similituds en la cultura quotidiana. Conserven també influències Han, i són coneguts pels batiks d'espitals.

Lao, els pobles que adoren l'esperit.

Lao és el nom general de l'ètnia que comparteix les llengües i la cultures tai. Viuen repartits per la part sud de la Xina, Tailàndia, Laos, Vietnam i la regió Assam de l'Índia, i estan dividits en diferents tribus.

Creuen en l'esperit Pi de la naturalesa, i li atribueixen les malalties i els desastres, als quals s'enfronten amb fetillers. Aquest aspecte religiós dels Tai, anterior al budisme, també es conserva en els dissenys, on trobem la natura, la figura humana que personifica Déu, un animal amb cap d'elefant i cos de lleó, i els rombes que tenen el poder de cridar l'esperit. Han desenvolupat molt les tècniques tèxtils, i treballen amb trames i ordits suplementaris o amb tècnica de tapis, de vegades combinats amb ikat.

Pertanyen a l'ètnia Lao els Tai Deang, Lue, Tai Dam, Tai Phuan, Tai Yuan, Tai Moy i Lao Song.

Expansió de la bellesa ètnica.

Bai: Al s.XIII van estar sotmesos al domini mongol, i amb la dinastia Ming van ser fortament influenciats per la cultura Han. Aquest bagatge s'endevina en la figura, el color i el disseny del seu vestit tradicional. Són hàbils en el brodat.

Yi: Tenen un sistema ortogràfic basat en pictogrames, i els seus vestits tradicionals mostren particularitats de cada regió.

Li: Són coneguts des de l'època antiga per la seva magnífica tècnica de tint i per l'art de teixir. Tot i les diferències entre clans sembla que l'estil més tradicional és un ponxo i una faldilla de tub amb figures de motius animals, en la qual predomina el color vermell.

Hani: Aprecien la bellesa de l'anyil, i són hàbils en la plata i el brodat. Porten faldilla prisada i polaines, i la forma o la decoració dels barrets ens informen de l'edat o l'estatus de les dones.

Karen: presentem aquí el vestit tradicional que identifica les dones casades; les solteres tenen el costum de portar un vestit blanc.

Peces i producció: *Kuniko Takizawa Collection*. En col·laboració amb el *Circuit de Museus Tèxtils i de la Moda de Catalunya*.

EL SOL Y LOS ESPÍRITUS.



Fecha: Del 6 de noviembre de 2007 hasta el 3 de febrero de 2008.

Lugar: Centre de Documentació i Museu Tèxtil.

Descripción: El traje de las minorías étnicas de China es el medio de expresión fundamental en unas culturas donde las tradiciones no están escritas.

En el sudoeste de China viven decenas de minorías étnicas, que se distinguen de la mayoría de la población china –la etnia “han”– por sus culturas, lenguas y características físicas. Su presencia está documentada desde hace milenios en China septentrional, particularmente en la cuenca del Río Amarillo. Pero a medida que los “han” han crecido en poder, muchas de estas minorías han sido rechazadas.

Las nuevas tierras donde se han instalado son poco acogedoras. El clima, semi-tropical, cálido y húmedo, favorece las epidemias. Los lugares son montañosos y los suelos, improductivos y en pendiente, hacen muy difícil la agricultura. Estas condiciones geográficas han hecho impenetrables estos espacios a los poderes centrales, y les han permitido preservar hasta hoy sus culturas y tradiciones.

La mayoría de estas gentes no han conocido ningún sistema de escritura. En este contexto, el traje y el adorno personal han tomado una dimensión social de primer orden: cada tribu, cada pueblo e incluso cada familia se distingue por una gama original de colores, motivos, estilo y técnica utilizados en la decoración de su indumentaria

Dong, el pueblo de color añil.

Proceden de la parte sur del Yang-Tsé. A medida que las conquistas de los Han meridionales forzaban migraciones sucesivas de los antiguos Yuen, fueron mezclándose con las tribus de los lugares donde se establecían y se separaron en cien tribus, una de las cuales se considera la antecesora de los Dong.

Los motivos bordados en las ropas pueden haberse pasado de generación en generación durante más de dos mil años; son temas geométricos a los que se atribuye un poder misterioso, como la esvástica inversa, la espiral, las plantas, el pozo, las aves, los insectos... Las fajas para llevar el bebé a la espalda están bordadas con estos motivos para protegerles.

Miao y Yao, la flor de la etnia.

La mayoría de los *Miao*, que cultivaban arroz en terrenos llanos, tuvo que internarse en las montañas a consecuencia de las repetidas rebeliones contra las dinastías Ming y Qin. Cada clan tiene una manera de vestir. Cuando no se trabaja en el campo, las mujeres hilan, tejen, tiñen y bordan. Entre los diseños más frecuentes vemos el dragón -que lleva la fecundidad a los cereales-, el ave-como objeto de fe- y la mariposa, considerada como antepasado.



Yao: son considerados descendientes de la tribu salvaje Wuling, igual que los Miao. Como ellos, decoran con bordados las ropas de añil, pero sus diseños son más planos y geométricos.

Zhuang: son la más numerosa de las cincuenta y cinco minorías étnicas de la China. Recibieron influencia de la cultura Han, la impronta de la cual se observa en los diseños de los bordados. Conocen el brocado desde la era Tang y la era Zhou.

Bouyei: también se consideran parte de los Zhuang, y comparten con ellos la lengua y similitudes en la cultura cotidiana. Conservan también influencias Han, y son conocidos por los batiks de espirales.

Lao, las gentes que adoran el espíritu

Lao es el nombre general de la etnia que comparte las lenguas y las culturas tai. Viven repartidos por el sur de China, Tailandia, Laos, Vietnam y la región Assam de la India, y se dividen en varias tribus.

Crean en el espíritu Pi de la naturaleza, y le atribuyen las enfermedades y los desastres, a los que se enfrentan con hechiceros. Este aspecto religioso de los Tai, anterior al budismo, también se conserva en los diseños, donde vemos la naturaleza, la figura humana que personifica a Dios, un animal con cabeza de elefante y cuerpo de león y los rombos que tienen el poder de llamar al espíritu. Han desarrollado mucho las técnicas textiles, y trabajan con tramas o urdimbres suplementarias o en técnica de tapiz, a veces combinados con ikat.

Pertenecen a la etnia Lao los Tai Deang, Lue, Tai Dam, Tai Phuan, Tai Yuan, Tai Moy y Lao Song.

Expansión de la belleza étnica.

Bai: En el s.XIII estuvieron sometidos al dominio mongol, y bajo la dinastía Ming fueron fuertemente influenciados por la cultura Han. Este bagaje se aprecia en la figura, el color y el diseño de su traje tradicional. Son hábiles en el bordado.

Yi: Tienen un sistema ortográfico basado en pictogramas y sus trajes tradicionales muestran particularidades de cada región.

Li: Son conocidos desde antiguo por su magnífica técnica de tinte y por el arte de tejer. A pesar de las diferencias entre clanes parece que el estilo más tradicional es un poncho y una falda de tubo corta tejida con ricas figuras de motivos animales, en la que predomina el color rojo.

Hani: Aprecian la belleza del añil, y son hábiles en la plata y el bordado. Visten falda plisada y polainas, y la forma y decoración del sombrero indican la edad o estatus de las mujeres.

Karen: Presentamos aquí el traje tradicional que identifica las mujeres casadas; las solteras tienen por costumbre vestirse de blanco.

Piezas y producción: *Kuniko Takizawa Collection*. En colaboración con el *Circuit de Nuseus Tèxtils i de la Moda de Catalunya*.

THE SUN AND THE SPIRITS.



Date: From 6 November 2007 to 3 February 2008.

Place: Textile Museum and Documentation Centre.

Description: In south-west China there live scores of ethnic minorities, which are distinguished from the majority Chinese population – the Han – by their culture, language, and physical features. Their presence was documented for millennia in northern China, especially in the Yellow River basin. But as the Han grew more and more powerful, many of these minorities were driven out.

The new lands they settled were far from welcoming. The climate, semi-tropical, warm and humid, favoured epidemics. The land is rugged and mountainous and the soil on the mountain slopes is unproductive; farming is extremely hard. But because of these extreme physical conditions the areas have remained impenetrable to intruders, and especially the Chinese government, and the inhabitants have been able to preserve their cultures and traditions until today.

Most of these ethnic groups do not have writing systems. This means that clothing and costumes have taken on a highly important social and cultural dimension: each tribe, each village and even each family distinguishes itself by the original range of colours, motifs, styles and techniques used in the decoration of their clothes.

Dong, the indigo people

The Dong came from the southern part of the Yangtze. As the conquests of the southern Han forced successive generations of the ancient Yuen to migrate, they mixed with the tribes of the lands they settled and broke up into a hundred tribes. The members of one of these tribes are regarded as the ancestors of the Dong.

The motifs embroidered on the Dong's clothes seem to have been transmitted from generation to generation for more than two thousand years; geometrical shapes to which they attribute mysterious power: reverse swastikas, spirals, plants, wells, birds, insects... The slings the tribe use to carry their babies on their backs are embroidered with these motifs for protection.

Miao and Yao, the flower of the tribes

Most of the *Miao*, who used to grow rice in the low lands, had to seek refuge in the mountains because of the continuous rebellions against the Ming and Qin dynasties.

Each clan has a particular style of dressing. When there is no work in the fields, women spin, weave, dye, and embroider. Among the most frequent designs are the dragon, which brings plentiful harvests, the bird, an object of faith, and the butterfly, considered as an ancestor.

Yao: Like the Miao, the Yao are considered to be descendants of the savage Wuling tribe. Also like the Miao, they decorate their indigo-dyed clothes with embroidery, though their designs are plainer and more geometrical.

Zhuang: the Zhuang are the most numerous of the fifty-five ethnic minorities in China. They were influenced by the Han culture, and its imprint is observed in their embroidery designs. The Zhuang have used embroidery since the Tang and Zhou eras.

Bouyei: the Bouyei are considered to be part of the Zhuang; they share the same language and present certain similarities in their everyday culture. Han influences can also be seen in their designs. They are known for their spiralled batiks.

Lao, worshippers of the spirit

Lao is the generic name of the ethnic group that use the Thai languages and cultures. They live throughout the south of China, Thailand, Laos, Vietnam and the Assam region in India, and are divided into different tribes. They believe in Pi, the spirit of nature. They attribute illnesses and disasters to this spirit, which their sorcerers try to combat. This religious aspect of the Thai, which predates Buddhism, is also preserved in their designs, where we find nature, a human figure personifying God, an animal with the head of an elephant and the body of a lion, and diamonds, which have the power to call the spirit. The Lao have developed textile techniques and work with supplementary wefts and warps or with tapestry techniques, sometimes combined with ikat.

The Lao ethnic group includes the Thai Deang, Lue, Thai Dam, Thai Phuan, Thai Yuan, Thai Moy and Lao Song.

The expansion of ethnic beauty

Bai: In the thirteenth century the Bai lived under Mongol rule and with the Ming dynasty were strongly influenced by the Han culture. This history is reflected in the figure, colour and design of their traditional clothes. They are skilled embroiderers.

Yi: The Yi have a writing system based on pictograms, and their traditional costumes show distinct features in each region.

Li: The Li have been known since ancient times due to their magnificent dyeing techniques and their weaving skills. In spite of the differences between clans, the most traditional style seems to be the poncho and a tubular skirt with animal motifs, in which the colour red predominates.

Hani: The Hani appreciate the beauty of indigo, and are skilled at working with silver and embroidery. They wear pleated skirts and leggings, and the form or decoration of the women's hats indicate their age and social status.

Karen: The dress traditionally worn by married women of the Karen tribe; unmarried women wear white dresses.

Organization and production: *Kuniko Takizawa Collection*. En colaboración con el *Circuit de Nuseus Tèxtils i de la Moda de Catalunya*.

és un consorci de:



Diputació
Barcelona
xarxa de municipis



Ajuntament de Terrassa